Ч. 256. Неділя 27 (14) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Ситуация в австрийскім парляментї. — З Угорщини. — Дальші вісти про конституцию в Росиї. — Росийско-японьска війна).

Відколи радила палата послів, ще не вияснило ся, чи обструкция щезла з неї чи нї. Показало ся лиш то, що посли промавляють тепер спокійнїйше, хоч би навіть не менше остро як давнїйше і на тім всім конець. Здає ся, що справа виясиить ся аж тепер на засїданях клюбів.

На вчерашнім засїданю екзекутивного комітету нїмецких партий зложив пос. Бернрайтер іменем комітету чотирох звіт о переговорах з иншими партиями і з президентом мінїстрів. Президент мінїстрів сказав тому комітетови, що правительство руководило ся лиш зробленем парляменту здібним до роботи і длятого хотїло помочи Чехам до переходу до иншої тактики. Обіцянок партиї не роблено нїяких і не можна сказати, мов би цїла акция була звернена против Нїмцїв. Президент мінїстрів як давнїйше так і тепер есть тої гадки, що треване залагоджене великих народно-полїтичних проблематів може наступити лиш в той спосіб, що інтересовані народности порозуміють ся. В шлеській справі похвалив президент мінїстрів змаганє п. Поля змагаюче до погодженя інтересованих сторін. Правительство мусить передовсїм ждати, як підуть переговори. В справі інсбруцкій заявив ся др. Кербер в дусї своїх послїдних виводів в палатї.

По принятю того звіту екзекутивний комітет поручив нїмецким партиям застеречи собі дальше занятє становища супротив полїтичних подій і зарядженъ правительства. Яко перший обовязок Нїмцїв зазначив екзекутивний комітет витревати в нерозривній солїдарности.

В полуднево-славяньскім клюбі, до котрого належала давнїйше часть руских послів, відбуло ся вчера засїданє в цїли обговореня полїтичного положеня. Шустерсич поручав дальшу обструкцию. Припускають однакож, що він не зможе перевести порученої ним тактики і разом зі своєю ґрупою виступить з клюбу.

З Будапешту доносять, що бувший президент мінїстрів Кольоман Сель оголосив отверте письмо до своїх виборцїв, в котрім каже, що послїдні події в парляментї викликали в нїм болюче рішенє зложити мандат. Послїдні роки угорского парляментаризму виказали, що правда, конечність зміни реґуляміну палати послів, однакож не можна того переводити нарушуванем обовязуючих законів. В той спосіб настала би законна непевність і можливість дальшого заколоту. Замість насильного переведеня зміни реґуляміну треба було стреміти до цїли в той сппосіб, щоби цїле публичне мнїнє, котре вже нинї признає конечність зміни реґуляміну, змусило опозицию до спокою.

Здає ся, що таки єсть щось правди на вістях о конституциї в Росиї, бо вже о тім говорить не лиш заграничпа але й росийска праса. Поки що однакож не має то називати ся „конституция", лиш реформа державна а з того можна й вносити, що в найлїпшім случаю скінчить ся на якійсь реформі, котра може надасть формі правлїня в Росиї трохи свободнїйшого характеру. Трудно однак, щоби прийшло дїйстно до заведеня конституциї або хоч би таких свободолюбивих реформ, о яких тепер говорять. Наради земств тревали три днї а до берлиньских ґазет доносять з Петербурга, що вже із самого факту, що земствам позволено радити над реформами, можна вносити, що кн. Мірскому удасть ся остаточно перевести плян наданя Росиї конституциї. Кн. Мірский мав заявити, що в короткім часї скличе на конференцию репрезентантів міст, щоби пізнати їх бажаня.

Мимо всїх тих вістий о якихсь реформах чи конституциї не хочесь вірити в них по зрілій розвазї. Коли би навіть і відбували ся наради над реформами, то они по всій імовірно-

---

12)

Росийско-японьска війна від єї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Перша вість о затопленю японьских кораблів викликала була в Петербурзї і в цїлій Росиї велику радість; всї гадали, що то затоплено японьські воєнні кораблї. Радість змінила ся в обаву, коли показало ся, що то були лиш пароходи, котрими Японцї хотїли замкнути пристань. З обави зробив ся таки страх, коли Алексїєв дав ще знати, що Японцї розкинули перед в'їздом до пристанї плаваючі міни і коли Японцї дня 25 лютого повторили атак. Здає ся, що Японцї в ночи з 24 на 25 лютого підкинули міни, а відтак на другий день заатакували фльоту, щоби єї виманити, бо Алексїєв доніс о тім до Петербурга, як слїдує:

По заході місяця відпер „Ретвізан" кілька разів атак ворожих торпедовців, з котрих два, як здає ся, знищено на широкім мори. Наші торпедовцї під командою капітанів Матусевича і кн. Лївена стрітили лиш неприятельські торпедовцї, але з великих кораблїв не виділи ані одного. — Досьвіта показало ся на овиді 16 японьских кораблїв, що надплили з тої сторони, як Дальний. Около 11-ої год. перед полуднем підплили они під Порт Артур і стали там стріляти на росийскі кораблї „Асколд", „Баян" і „Новік", що стояли на рейді. Стрільба тревала лише пів години і згадані росийскі кораблї мусїли втїкати до середини пристанї. Тодї почали Японцї стріляти через кілька минут на форти і до середини пристанї, а відтак відступили ся, але не відплили, лиш стояли так далеко, що їх вже не можна було засягнути пушками. Під ту пору плавали два росийскі торпедовцї вздовж побережа. Японцї добачили їх і зараз їх чотири кружляки відлучили ся від фльоти та поплили за тими торпедовцями аж до Голубиного заливу. Тут удало ся одному з росийских торпедовців перебити ся через неприятельску лінїю, а другий приперли Японцї в згаданім заливі і затопили. Алексїєв доносячи о тім, додав ще, що в тім місци, де єсть форт „Білий вовк" (в тім місци, де починає ся Тигрів півостров і де єго зачали були перекопувати, щоби утворити другий в'їзд до пристанї), видко було з води затоплений один японьский торпедовець, котрий супроводжав день перед тим японьскі пароходи, призначені до затарасованя в'їзду. Поправдї був то лиш пятий із згаданих вже брандерів.

З японьскої сторони так доношено о тім атаку: Дня 25 лютого обстрілювала головна фльота неприятельскі кораблї і форти Порт Артура з далекої віддалї. Зарае по дванайцятій годинї видко було, як росийскі кораблї „Асколд", „Новік" і „Баян" заплили до пристанї, а то було доказом, що затопленє кораблїв позістало без нїякого успіху. Відтак розпочало ся сильне бомбардованє внутрішного порту. Над містом видко було густі хмари диму. Підчас тої операциї наша ескадра кружляків затопила один росийский торпедовець.

Для поясненя повисших обох атаків треба ще додати слїдуючі пізнїйше наспівші вісти: На 5 кораблях, призначених до затопленя, мало бути 10 офіцирів і 67 мужа залоги. Моряки японьскої торговельної маринарки зголошували ся добровільно до служби на тих кораблях, але їх не принято. Військова залога, яка на них була, зголосила ся добровільно і то були самі найвідважнїйші люди. Японцї були певні того, що ані один з тих людий не верне. Кораблї плили без сьвітла і не мали пушок, але на них були електричні прилади до підпаленя уміщених в них мін, бо Росияни знайшли опісля проводові дроти, котрі порозтинали. В корабли, що плив попереду, зробив був росийский ґранат діру, вода начала до корабля і він перехилив ся на бік. Другі кораблї, що плили за ним, змінили тодї напрям дороги і поплили на північний всхід. Ще два инші кораблї удало ся Росиянам розбити, але два заплили таки аж до в'їзду, один недалеко від „Ретвізана", а другий на противнім боцї і оба вибухли та затонули. Розповідають також, що 19 людий з залоги тих кораблїв в середу дня 24 лютого, убрані по цивільному, висїло коло Порт Артура на беріг і там їх зараз зловлено.

По сих атаках настала була під Порт Артуром знов на якийсь час перерва у воєнній акциї. Японцї, видко, чули ся вже досить безпечними на мори і взяли ся до жвавого перевозу сухопутної армії на береги Кореї.

сти призначені на то, щоби на случай упадку Порт Артура або якої иншої катастрофи на поли війни відвести уми в Росиї від поражки за границею, а занятих внутрішними справами.

З під Порт Артура надходять непокоячі вісти. В Петербурзї розійшла ся чутка, що ґен. Штессель нагло помер, але потверджeня тої чутки нема. З иншої сторони доносять, що Штессель в депеші присланій до царя через команданта „Розторопного" мав заявити, що не може вже довго держати ся, бо залозї грозить голод. Цар однак не міг рішити ся уповажнити Штесcля до капітуляциї. Кажуть також, що великий огонь в Порт Артурі перед кількома днями знищив там часть муниции і весь запас вугля, який був в крiпости.

Новинки.

Львів дня 26-го падолиста 1904.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора християньскої фільософії і фундаментальної теольоґії дра Ів. Жуковского звичайним професором тих предметів на унїверситетї у Львові.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс судових канцелїстів Стеф. Савулу з Мільницї до Лїська, а Ів. Брися з Лїска до Галича.

— **Послом** з торговельної палати міста Львова вибрано вчера дра Малаховского, президента міста, 24 голосами на 30 голосуючих. Один голос упав на Ізн. Русмана, а 5 карток було білих.

— **З Яворівщини** пишуть нам: Дня 12 с. м. вибухнув в Хотинци, тутешного повіта, о години 3 по полудни вже десятий з ряду пожар від весни сего року. В однім сїм огни погоріло 26 селяньских загород, а разом 80 будинків. Звиж 170 осіб полишило ся без даху і всього що до житя. Загальна шкода виносить до 74.000 К, а була обезпечена на 17.000 К. При ратунку визначила ся сторожа пожарна з Радимна. На перші потреби погорільцїв прислало ц. к. Намістництво 1000 К.

— **Бурсу** Руского Тов-а педаґоґічного (при ул. Вірменьскій ч. 2) відвідав минувшої суботи Впреосьв. Митрополит. Достойний гість в супроводї директора рускої ґімназиї пана Харкевича і членів комітету оглянув всї комнати, розмавляв з питомцями, розпитуючи про їх житє в бурсї та успіхи в науцї (між питомцями удержує Митрополит 15 зі своїх фондів). Митрополит висказав повне признанє зарядови за взірцеве веденє молодїжи.

— **Звичайні загальні збори** „Союза співацких і музичних Товариств у Львові" відбудуть ся 8 грудня с. р. в комнатах Тов-а (ул. Вірменьска ч. 2) о год. 4 по полудни. Порядок дневний: 1) Звіт уступаючого Видїлу. 2) Удїленє абсолютoриї уступаючому Видїлови. 3) Вибір нового Видїлу. 4) Вибір делеґатів до директориї Інститута музичного. 5) Зміна статута. 6) Внесеня і інтерпеляциї. До важности ухвал загальних зборів потреба присутности що найменше двох третин членів Тов-а. В разї, колиби в означенім часї не явила ся потрібна скількість членів, відбудуть ся того самого дня о год. 5 пополудни другі загальні збори з тим самим порядком без огляду на скількість присутних членів.

— **Підроблені 20-коронівки** появили ся в Кракові. Зроблені они з якоїсь металевої мішанини, мабуть з цинку і алюмінiї, а зверха позолочені. Мають дату з 1903 року. Перед фальсифікатами належить остеречи наших селян, бо з Кракова можуть они дістати ся і до всхідної Галичини.

— **Задля частих пожарів** в бориславских копальнях нафти, наслїдком підпалів, товариства обезпечень від огню не приймають звідтам нїяких обезпечень. Властителї закопів зібрали ся проте на нараду і ухвалили заснувати власну асекурацию з підвисшеними преміями.

— **Росийскі дезертири.** З головного двірця у Львові від'їхало передвчера вечером 438 жидівдезертирів з Росиї. В Кракові приймив їх місцевий комітет, завязаний для несеня помочи дезертирам і вислав їх до Відня. У Відни займе ся ними знов центральний комітет, котрий заосмотрить їх корабельними картами на переїзд до Америки.

— **Убийство і самоубийство.** З Тїшина доносять: В ночи з недїлї на понедїлок мав інспекцийну службу в касарни підпоручник 54 пп. Франц Ґрус, а фельдвебель 6-ої компанїї того полку, Шваб, мав баталїонову інспекцию. Ґрус кілька разів вже ганив Шваба за зле поведенє з вояками. Згаданої ночи Шваб против приписів реґуляміну пійшов до кантини і там пив. Коли Ґрус довідав ся о тім, велїв одному з вояків прикликати Шваба до інспекцийної комнати. Заки Шваб виповнив приказ удав ся до своєї комнати і забрав звідтам службовий револьвер. Сховавши револьвер до кишенї, пійшов до інспекцийної комнати, де Ґрус остро нагаьбив его за те, що помимо служби пив в кантинї. Шваб, відповівши кількома словами на удїлену собі нагану, добув нагле револьвера і вистрілив з него чотири рази до Ґруса, а відтак вистрілом в серце сам відобрав собі житє. Підпоручник Ґрус погиб також на місци.

— **Пригода на зелїзници.** З Городка доносять: Блискавичний поїзд, що їхав оногди вечером з Кракова до Львова, наїхав на зелїзничій рампі недалеко Городка на фіру, що везла дерево. Жертвою пригоди упали конї і віз, що розлетїв ся в дрібні кусники. Візник Йосиф Смик з Городка вийшов з тої небезпечности цїло.

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сїм роцї фантову льотерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл" льоси в видї перепасних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї" у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї" на провінциї як також в філїях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів-

10. Перші военні рухи сухопутних армій. — Ґенерал Мищенко. — Протест Росиї і відповідь Японії союзом з Кореєю.

Около 24 лютого розійшла ся була перший раз чутка, що Японцї висадили в Чемульпо після одних 20.000, після других 30.000 сухопутного войска і 6 батерий та відповідне число кінноти і що того войско помашерувало безпроволочно одним одиноким гостинцем, який єсть в Кореї, на північ. Около 27 лютого була передна сторожа того войска вже коло міста Пеньяну, найбільшого по Сеули в північній Кореї. Але рівночасно пішла була чутка, що й Росияни суть вже в Кореї а именно, що в ріжних сторонах показали ся сильні віддїли козаків. Силу росийского войска обчислювано тут на 3000, а командантом був ґен. Мищенко. Про сего ґенерала годить ся сказати тут кілька слів:

Ґен. Мищенко єсть одним із найлїпших росийских ґенералів. Він безперечно з роду Українець і его родина походить з українських козаків; але она вже давно зросийщила ся і осїла була в Даґестанї на Кавказї. Там і зродив ся та зріс Мищенко серед майже диких і розбишацких племен гірских. Серед офіцирских дїтий, що зростають серед таких обставин, вироджує ся зовсїм природно дух войсковий і з них стають опісля справдешні вояки, для котрих війна стаєсь житєм і так сказати би потребою житя. Офіцири з таких войскових родин то не сальонові офіцири европейскі; для них нема житя в містї, їх тягне на війну. Таким єсть і Мищенко. Він образував ся у войскових школах на Кавказї і яко зовсїм молодий офіцир відбув росийско-турецку кампанїю, підчас котрої був командантом одної батериї а відтак і одного віддїлу войска. Коли зачала ся будова манджурскої зелїзницї, назначено его яко здібного проводиря командантом того войска, що мало стеречи сеї зелїзницї. Він і радо пішов туди, бо знав, що буде там мусїв вести борбу з Хунхузами, тими хіньскими втїкачами, що творять в Манджуриї великі ватаги розбишацкі. В 1900 р. розбив він на чолї лиш одної сотнї козаків ватагу Хунхузів зложену з 2000 людий і за то одержав великий ордер росийский і був іменований ґенералом. По усмиреню ворохобнї боксерів в Хінї мав він вернути до Росиї і вже була визначена бриґада, котрої він мав бути командантом, але він не дуже рад був вертати, бо, видко, вже тодї зміркував був, що на далекім Всходї на щось заносить ся і що там знайде ся поле для его дїланя. Він відкладав свій виїзд з тиждня на тиждень, аж остаточно й дочекав ся війни. Его зроблено командантом передної сторожі росийскої.

Японцї держали в тайнї всї рухи свого войска і не можна було знати, анї куди они ідуть анї в якій силї; можна було лиш того здогадувати ся, що они ідуть над ріку Ялу. Длятого вислано туди заздалегідь ґен. Засулича з его корпусом, а Мищенко зі своїми козаками пустив ся наперед. Вже около 27 лютого з'явило ся було 200 козаків в сторонах коло Пеньяну, де також була вже й передна сторожа японьска. Мищенкови припала тут була тепер задача не лиш слїдити за рухами і силою японьского войска, але також і непокоїти неприятеля та розпізнавати спосіб его воюваня. Як він сповняв сю задачу, се побачимо в пізнїйших борбах, а тепер вернїм на хвильку на поле полїтичне.

Дня 22 лютого с. р. розіслало росийске правительство до всїх держав заграничних слїдуючу ноту з протестом против поступованя Японії:

„Від хвилї зірваня дипльоматичних зносин межи Росиєю а Японїєю показує поступованє кабінету в Токіо очевидно нарушенє загально уживаних правил, які водять ся у відносинах межи цивілїзованими (очевидний притик до Японії!). Не входячи в подробицї нарушеня сих правил Японїєю, уважає царске правительство за конечне звернути як найповажнїйшу увагу держав на насильства японьского правительства що до Кореї. Самостійність і ненарушимість Кореї, яко зовсїм самостійної держави, признали всї держави. Ненарушимість сих основних засад потверджено в Арт. 1 угоди в Шімоносекі, відтак в угодї заключеній окремо в сїй цїли дня 17/30 сїчня 1902 межи Анґлїєю і Японїєю а так само у французско-росийскій заяві з 3/16 марта 1902.

„Предвиджуючи можливість конфлїкту межи Росиєю а Японїєю вислав корейский цїсар в перших днях 1904 (отже цїсар корейский предвиджував війну, а росийске правительство заскочила війна несподївано?) окружник до всїх держав з заявою, що хоче держати ся строгої неутральности. Британьске правительство, котре разом з Японїєю підписало згадану повисше угоду з 17/30 сїчня 1902, поручило свому консулеви, як о тім повідомив росийский посол в Кореї, подякувати корейскому цїсареви офіциальною нотою за его заяву вислану до льондоньского кабінету, в котрій подавало ся до відомости, чи Корея на случай якогось роздору межи Японїєю а Росиєю буде держати ся строгої неутральности.

Мимо всїх сих фактів, мимо всїх угод, мимо зобовязань і в суперечности з основними законами межинародного права японьске правительство, як то тепер доказують вповнї стверджені факти:

1) висадило своє войско перед розпочатєм ворожих кроків против Росиї в самостійній державі корейскій, котра заявила ся неутральною; — 2) віддїлом своєї ескадри дня 8 лютого, отже на три днї перед виповідженєм війни, заатакувало два росийскі кораблї военні, що знаходили ся в неутральнім портї Чемульпо, а котрих команданти не знали нїчого о зірваню зносин з Японїєю, бо Японцї злобно не пустили переданє росийскої телеґрами даньским каблем а проводи корейского правительственного телеґрафу перервали; — 3) мимо єствуючих межинародних правил перед розпочатєм военної акциї забрало росийскі кораблї торговельні, які знаходили ся в неутральних корейских портах, уважаючи їх за военну добичу; — 4) заявило цїсареви ко-

Бачиньского, касира „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 24 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·90 до 9·25; жито н. 7·— до 7·10; овес 6·60 до 6·90; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·10 до 7·30; ріпак 10·25 до 10·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·50; вика 6·60 до 6·75; бобик 6·50 до 6·75; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·75 до 8·75; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 55·— до 62·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка 23·— до 25·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Інсбрук 26 падолиста. Сенат академічний заборонив італїяньским студентам, против котрих веде ся дисциплїнарне слїдство, ходити на виклади аж до часу укінченя слїдства.

Порт Саід 26 падолиста. Приплило тут дальших сім контрторпедовців росийских. Два з них вирушили на рекенесанс але по годині вернули і станули побіч инших. Всї суть заосмотрені в прилади до телеґрафованя без дроту. Переїзд через канал відбуває ся з величезною осторожностию. Всї моряки залоги стоять готові при пушках і дулах торпедових. Над каналом уставлено сторожу відділу каналового.

Порт Саід 26 падолиста. Два панцирники, 3 кружляки і 9 торпедовців балтийскої ескадри станули на якорах в Гірких озерах.

Париж 26 падолиста. Жиюча на заточеню в Альжірі королева Мадаґаскару Ранавалльо віддає ся за французского адвоката Ґарнїєра.

Париж 26 падолиста. Процес Сівєтона (що побив міністра війни) відбуде ся перед присяжними в першій половинї грудня в Парижи.

Льондон 26 падолиста. Бюро Райтера доносить з Петербурга, що заключена там вчера угода в справі гильскій буде в понедїлок оголошена.

Льондон 26 падолиста. Часописи доносять з полудневої Африки, що в копальнях в Кляйнфонтен прийшло до борби межи Хінцями а тубемцями. Вісім Хінців убито. Зачіпка вийшла від Хінців.

Марокко 26 падолиста. Повстанцї з племен поселених коло Мазану стріляли до двох іспаньских сьвящеників, але тим удало ся втечи.

НАДІСЛАНЕ.

рейскому через японьского посла в Сеули, що Корея есть тепер під японьскою управою і заповіло ему, що коли він не згодить ся, то японьске войско обсадить его палату; — 5) завізвало через францускoго посла российского репрезентанта в Сеули, щоби він з цїлим персоналом посольства і консуляту виїхав з краю.

„Царске правительство есть того погляду, що всї наведені факти творять обурююче нарушене обовязуючого межинародного права і уважає за свій обовязок заложити у всїх держав протест против того поступованя японьского правительства в тім кріпкім переконаню, що всї держави, для котрих основи запоручаючі їм їх відносини мають вартість, згодять ся на становище Росиї. Рівночасно уважає царске правительство за конечне завчасу звернути увагу на то, що оно задля того, що Япанія неправним способом присвоїла собі власть в Кореї, заявляє неважними всї розпорядженя і заяви, які би корейске правительство могло видати“.

Як би у відповідь на сей протест Росиї оголосило японьске правительство дня 23 лютого слїдуючу угоду заключену з Кореєю:

„Цїсарско японьский надзвичайний посол Гаяші і ґенерал-майор Єґ-чі-йон, тимчасовий міністер справ заграничних цїсаря Кореї, заключили на основі своїх повновластий слїдуючі артикули:

Арт. 1) Для удержаня тревалої і кріпкої дружби межи Япанією а Кореєю і для забезпеченя мира у всхідній Азиї буде цїсарско корейске правительство відносити ся з повним довірєм до цїсарско японьского правительства і принимати его ради для поправи адмінїстрациї. — Арт. 2) Цїсарско японьске правительство буде в дусї кріпкої дружби старати ся о безпечність і спокій цїсарско корейского дойму. — Арт. 3) Цїсарско японьске правительство бере на себе рішучу запоруку для независимости корейского цїсарства. — Арт. 4) В случаю, коли би добро цїсарского дому корейского або земельна ненарушимість Кореї мали бути загрожені виступленем якоїсь третої держави або внутрішними непокоями, то цїсарско японьске правительство возьме ся зараз до таких средств, яких будуть вимагати обставини, а в таких случаях буде цїсарско корейске правительство оказувати повну прихильність для осягненя средств, заведених з японьскої сторони. Цїсарско японьске правительство може для забезпеченя сеї цїли, коли би обставини того вимагали, обсадити також позициї, о скілько би то зі взглядів стратеґічних було потрібне. — Арт. 5) Оба правительства не будуть на будуче без спільного порозуміня заключати ніякої угоди з третою державою, котра би противилась основам сего протоколу. — Арт. 6) Подрібности в звязи з сим протоколом будуть управильнені дальшою угодою межи представителем Япанії, а корейским міністром справ заграничних, о скілько дальші постанови о тім покажуть ся потрібні“.

Цїль сеї угоди аж надто ясна, щоби давати до неї широке поясненє. Япанія хотїла собі забезпечити нею повний вплив в Кореї і недопустити там впливу российского. Тою угодою показала она Росиї, що протест еї що до поступованя Япанії в Кореї не має ніякої вартости, бо поступованє Япанії в сїм краю опирає ся на угодї з краєвим правительством і длятого має законну основу. Хитру Росию перехитрила Япанія. Може бути, що российске правительство перевідало вже було щось о тій угодї і длятого виступило чим скорше з протестом, на котрий і всїй хвилї дістали відповідь. Що до инших справ, порушених в протестї, то відповідь знаходить ся в звістній нотї японьского правительства о зірваню дипльоматичних зносин. Впрочім японьске правительство покликало ся ще й на то, що Росия перша зачала зброїти ся і висилати войско над ріку Ялу, бо на приказ Алексїєва вже 28 січня войско российске над згаданою рікою зачало лагодити ся до війни.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білєти їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. желїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).